

Se distribuie gratuit împreună cu **Gazeta** DE MARAMUREȘ

Gazeta VERDE

NR. 45 | ianuarie 2014

Zona Mara-Cosău-Creasta Cocosului este cu un pas mai aproape de titlul oficial de destinație de ecoturism prin semnarea Parteneriatului Local pentru Dezvoltarea și Promovarea Destinației de Ecoturism Mara-Cosău-Creasta Cocosului. Parteneriatul a fost construit, iar Acordul părților încheiat în cadrul unei serii de întâlniri cu parteneri și factori de interes locali organizate de WWF-România de-a lungul ultimilor 3 ani.

Zona face parte din Maramureșul Istoric și are o suprafață de aproximativ 46.000 ha plină de valori demne de prețuit: 7 arii naturale protejate (două fiind chiar situri Natura 2000 – Gutâi-Creasta Cocosului și Igniș), sate tradiționale cu o arhitectură unică și porți monumentale din lemn, cu tradiții și obiceiuri de sute de ani, peisaje deluroase de tip mozaic (pajiști, fânețe, zone împădurite), biserici-monument din lemn și două biserici în Patrimoniul UNESCO.

O zonă din Maramureșul Istoric poate deveni prima destinație de ecoturism din România

În această zonă de o valoare inestimabilă, responsabilitatea față de mediu (resurse naturale și biodiversitate) și respectul față de moștenirea culturală și arhitecturală trebuie să devină principii importante în administrarea publică și în derularea afacerilor (în mod special în sectorul de turism), pentru a evita pierderea acestei moșteniri și a surselor de venit indisolubil legate de ea. Zona este delimitată din punct de vedere geografic de următoarele: în sud de Munții Gutâi – Rezervația Creasta Cocosului, în est de Valea râului Cosău, la nord pe direcția Ferești - Rezervația Poiana Brazilor (Munții Igniș) și la vest de Valea Brazilor, până în Pasul Gutâi. Iar principalele centre administrative sunt reprezentate de comunele Deșești, Ocna Șugatag, Budești, Călinești și Giulești.

Cooperare locală pentru o dezvoltare durabilă

Conform Acordului de Parteneriat, „Viziunea Parteneriatului este ca

„Destinația de ecoturism aduce în atenția iubitorilor de natură o zonă din Maramureșul Istoric, cunoscută până acum ca și destinație culturală, cu accent pe turismul rural. Oferta turistică, îmbogățită cu activități în natură va diversifica experiențele de vizitare ale turiștilor și va suplimenta sursele de venit în comunitățile locale.”

Edit Pop, Coordonator local în cadrul WWF-România

această zonă să capete statutul oficial de destinație de ecoturism, emis de Autoritatea Națională pentru Turism, prin promovarea valorilor culturale și naturale ale zonei Mara-Cosău-Creasta Cocosului și dezvoltarea infrastructurii și a produselor de turism într-un mod responsabil, cu respect și atenție față de capitalul natural.”

Semnatarii acestui Acord au agreat să conlucreze pentru a îndeplini 8 mari obiective, elaborate în cadrul întâlnirilor și legate de: îmbunătățirea și integrarea serviciilor și infrastructurii de (eco)turism, conservarea și valorificarea ariilor naturale protejate din zonă, a peisajului rural, a patrimoniului arhitectural și cultural,

promovarea destinației, dezvoltarea abilităților membrilor Parteneriatului în administrarea și promovarea destinației și susținerea unei dezvoltări durabile a zonei. Aceste obiective se bazează pe o strategie de dezvoltare a destinației întocmită cu ajutorul experților din cadrul Asociației de Ecoturism din România, membră a grupului de lucru care a creat criteriile pentru desemnarea destinațiilor de ecoturism la nivel național.

Criteriile au fost adoptate de Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului și lansate public în noiembrie 2012: România a devenit astfel una dintre primele țări din lume care au un set de criterii pentru

evaluarea unor microregiuni ca zone ecoturistice. Scopul final al acestui demers este de creare a unei rețele naționale de destinații (funcționale) care să dea substanță brandului de țară.

Unul dintre criteriile spune că în zona care dorește statutul de destinație ecoturistică trebuie să existe un parteneriat între administrația publică locală, administratorul ariei naturale protejate, sectorul de afaceri etc., parteneriat recunoscut drept coordonator al planurilor și programelor de dezvoltare a turismului în zonă. Mara-Cosău-Creasta Cocosului este între primele microregiuni care au încheiat un asemenea parteneriat local și au depus documentația necesară intrării în procesul de evaluare coordonat de Autoritatea Națională pentru Turism. Celelalte două candidaturi sunt Piatra Craiului - Zărnești și Pădurea Craiului - Munții Apuseni.

În cadrul celei de-a doua Conferințe Europene de Ecoturism (23 - 25 octombrie 2013), unde WWF-România a prezentat inițiativa din zona Mara - Cosău - Creasta Cocosului, Răzvan Filipescu - președintele ANT a afirmat: „La nivel european vorbim de o creștere a gradului de urbanizare, foarte multă lume trăiește în mediul urban și foarte multă lume încearcă să caute diversitate și experiențe noi și România are acest potențial. La nivel european există o tendință pentru tot ceea ce înseamnă îmbunătățire a stilului de viață.

Uitați-vă la țările occidentale: toată lumea caută produse bio, produse ecoturistice, o reîntoarcere spre natură. Noi avem acest potențial și trebuie valorificat și, nu în ultimul rând, profilul turistului căruia România i se adresează este exact acel turist cu discernământ, care are o anumită educație [...]”

WWF-România și AER îndeplinesc rolul de organizații susținătoare în cadrul Parteneriatului din zona Mara-Cosău-Creasta Cocosului și lucrează în strânsă legătură cu Consiliul de Reprezentare, fiind implicate în cadrul întâlnirilor de lucru pentru ca obiectivele asumate să fie realizate. Parteneriatul se constituie ca o entitate deschisă pentru a primi oricând alte organizații, instituții sau operatori economici care aderă la viziunea și obiectivele enunțate.

Astfel, cei ce doresc să se alature și să susțină în mod real o dezvoltare durabilă în zonă și conservarea patrimoniului local - natural și cultural - sunt rugați să ia legătura cu Asociația Ecologică Baia Mare (datele de contact la nota 2) pentru a fi înștiințați cu privire la procedura ce trebuie îndeplinită.

Această inițiativă se derulează în cadrul proiectului transfrontalier PES Dunăre (Promovarea Plăților pentru Servicii de Mediu și a schemelor de finanțare sustenabilă pentru Bazinul Dunării) finanțat de Programul de Mediu al Națiunilor Unite (UNEP), prin Fondul Mondial pentru Mediu (GEF - Global Environmental Facility), cofinanțat de WWF și sprijinit de Uniunea Europeană.

Mai multe informații despre proiect pe adresa: http://romania.panda.org/ce_facem/economie_verde/plati_servicii_mediu/pes_dunare/

România, FĂRĂ RESURSE

Rezervele de gaze naturale ale României mai ajung pentru o perioadă de 9,3 ani, iar cele de petrol, pentru 19 ani. În ceea ce privește cărbunile, în actualele condiții de producție, în 9 ani rezervele vor fi aproape terminate. Potrivit unui studiu BP, citat de gândul, rezervele de gaze naturale ale României sunt de cinci ori mai mici decât în urmă cu 20 de ani, iar cele de petrol s-au înjumătățit. Specialiștii spun că soluția ar fi găsirea de noi resurse.

Pe de altă parte, România are în exploatare aproape 80 de tipuri de resurse minerale, de la alabastru, ape geotermale și naturale și până la minereuri auro-argentifere, cuarț, calcar, marmură, lignit și minereuri de molibden sau de uraniu, reiese din datele de la Agenția Națională pentru Resurse Minerale (ANRM).

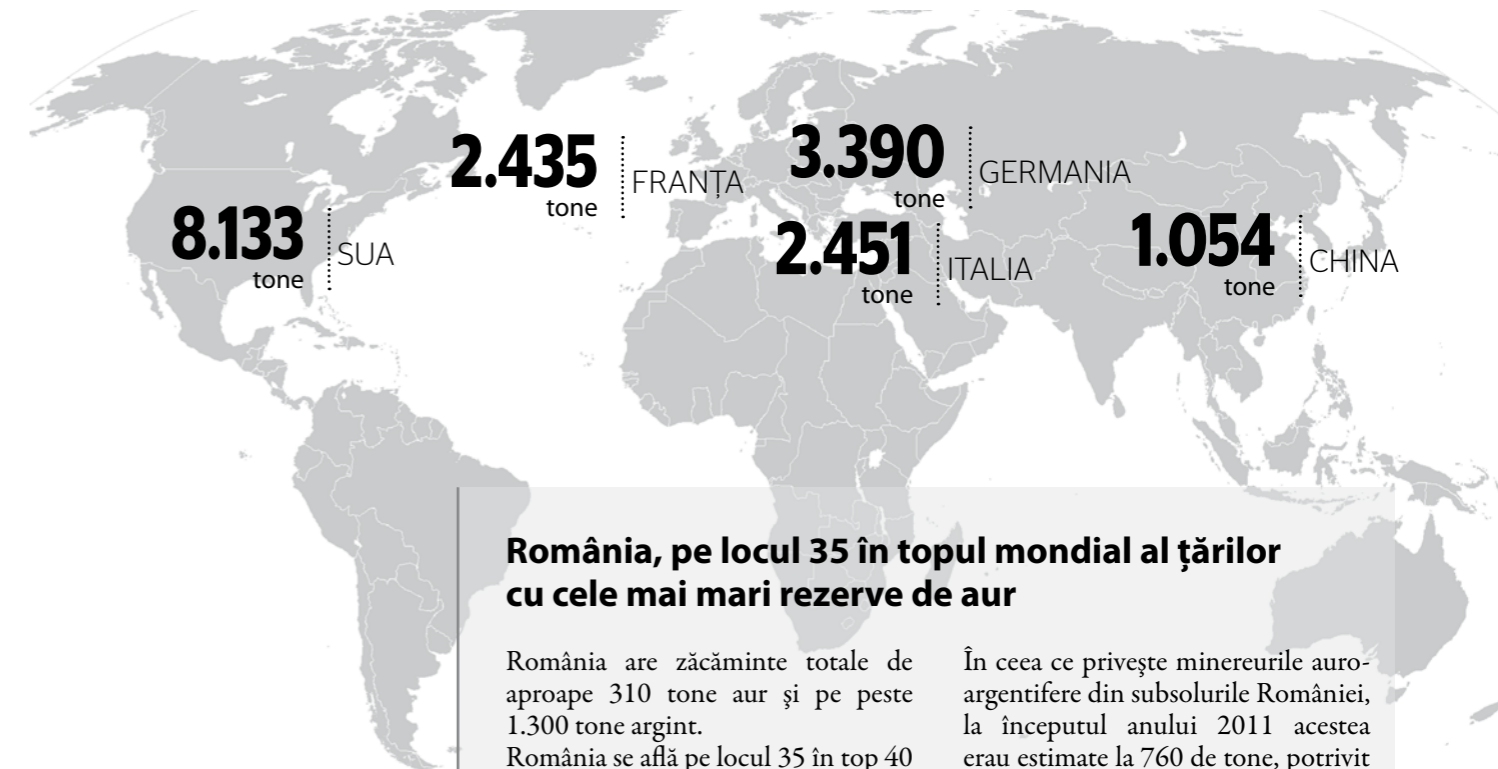
Hunedoara și Alba sunt singurele județe din România unde există minereuri auro-argentifere. În Bihor se găsesc minereuri polimetalice și auro-argentifere.

Clujul se situează pe a treia poziție, având 15 feluri de resurse minerale, de la nisip silicios, la gips, ape minerale terapeutice până la andezit industrial și de construcții.

Premise avute în vedere în cadrul estimării

Datorită epuizării zăcămintelor, producția de țitei poate înregistra scăderi anuale de 2-4%, iar producția de gaze 2-5%. Gradul de înlocuire a rezervelor exploatare nu va depăși 15-20% la producția de țitei și 15-30% la producția de gaze.

ANUL	TITEI (mil. tone)	GAZE NATURALE (miliarde m ³)
2006	85	170
2007	76	162
2008	72	155
2009	68	148
2010	64	141
2011	60	134
2012	56	127
2013	52	120
2014	48	114
2015	45	107
2016	41	101
2017	38	96
2018	34	89
2019	31	83
2020	28	77

România, pe locul 35 în topul mondial al țărilor cu cele mai mari rezerve de aur

România are zăcămintele totale de aproape 310 tone aur și pe peste 1.300 tone argint.

România se află pe locul 35 în top 40 mondial al țărilor cu cele mai mari rezerve de aur la băncile centrale, cu o rezervă de aur de 103,7 tone.

Topul mondial al țărilor cu cele mai mari rezerve de aur deținute oficial are pe prima poziție Statele Unite ale Americii, care aveau, în septembrie 2013, o cantitate de 8.133 tone de aur, reprezentând 72% din totalul rezervelor lor, Germania - 3.390 tone aur (69% din total), Italia - 2.451 tone aur (67%), Franța - 2.435 tone (66%), China - 1.054 tone aur (1%), Elveția - 1.040 tone aur (9%).

În ceea ce privește minereurile auro-argentifere din subsolurile României, la începutul anului 2011 acestea erau estimate la 760 de tone, potrivit Strategiei industriei miniere pentru perioada 2012-2035.

În România, cele mai importante cantități de aur au fost găsite, de-a lungul anilor, în așa-numitul patruleter aurifer. Este vorba de o zonă din Munții Apuseni, care cuprinde minele din zona Roșia Montană, Bucium, Baia de Arieș, Almaș, Brad și Săcărâmb. După închiderea minelor de aur, înainte de aderarea României la UE, România nu a mai extras nici un gram de aur.

Licențe și permise de exploatare pentru resurse minerale:

Alba: nisip și pietriș, gresie, andezit, dacit industrial și de construcții, argilă comună, calcar, minereu de cupru, minereuri auro-argentifere, sare gemă

Arad: nisip și pietriș, andezit, calcar industrial și de construcții, granit, bazalt, diabaz, cuarțit pentru construcții, nisip și pietriș, ape minerale naturale, argilă comună, diorit

Argeș: argilă comună, nisip și pietriș, calcar, gips,

Bacău: nisip și pietriș, gresie, micasist, sare gemă.

Bihor: ape geotermale, ape minerale naturale plate, ape minerale terapeutice, argilă comună, argilă refractară, calcar, calcar cu brucit, dolomită, gresie, nisip, granodiorit, amfibolit, gnais, nisip și pietriș, marmură, marna, minereu cu bismut, minereu cu wolfram, minereu cu molibden, minereu polimetalic, minereuri polimetalice și auro-argentifere

Bistrița-Năsăud: nisip și pietriș, dacit, argilă comună, andezit, diorit, ape minerale naturale, marmură,

Braila: nămoluri terapeutice

Botoșani: calcar industrial și de construcții, nisip și de pietriș, turbă, nisip silicios

Brașov: bazalt, nisip și pietriș, ape minerale naturale, argilă comună, calcar industrial, granodiorit,

Buzău: nisip și pietriș, argilă comună, diatomită, calcar

Călărași: nisip și pietriș.

Caraș Severin: nisip și pietriș, granit, calcar ornamental, calcar industrial, granit pentru construcții, gresie cuarțoasă, andezit, diorit, gnais, marmură, ape minerale naturale, ape termominerale, cărbune brun, minereu de cupru, nisip silicios, tufuri

Cluj: dacit, nisip și pietriș, granit, calcar ornamental, granodiorit industrial, tufuri, calcar industrial, gresie cuarțoasă, nisip silicios,

andezit, dacit instringit, granodiorit, amfibolit, granit, ape minerale, argilă comună, gips, nămoluri terapeutice, nisip caolinos, feldspat, produs rezidual minier, sare gemă

Constanța: șisturi verzi, nisip și pietriș, produs rezidual minier, argilă comună, calcar industrial, șisturi cristaline, nisip silicios, dacit industrial, gips, granodiorit, nisip caolinos, nisip cuarțos, ape minerale, argilă caolinoasă, dolomită, Loess, șisturi verzi

Covasna: nisip și pietriș, andezit, argilă comună, ape balneoterapeutice și dioxid de carbon, ape minerale naturale, gresie

Dâmbovița: nisip și pietriș, ape minerale terapeutice, argilă comună, calcar gips, gresie, marna.

Dolj: nisip și pietriș

Galați: argilă comună, nisip și pietriș

Giurgiu: nisip și pietriș

Gorj: nisip și pietriș, granit, argilă comună, granit pentru construcții, ape minerale terapeutice, calcar, lignit.

Harghita: andezit ornamental, andezit industrial, nisip și pietriș, ape balneoterapeutice și dioxid de carbon, ape minerale naturale, sare gemă, travertin

Hunedoara: calcar industrial, argilă comună, produs rezidual minier, aur din aluviuni, nisip și pietriș, gnais, bazalt, andezit, dolomită, ape balneoterapeutice, ape minerale naturale, bentonită, cuarț, huilă, gips, calcit, minereuri auro-argentifere, travertin.

Ialomița: nisip și pietriș, nămoluri terapeutice, loess

Iași: nisip și pietriș, ape minerale naturale necarbogazoase, argilă comună

Ilfov: nisip și pietriș

Maramureș: nisip și pietriș, gresie, aur din aluviuni, andezit, diabaz,

dolomită, ape minerale naturale, argilă comună, bentonită, calcar, marmură, produs rezidual minier

Mehedinți: nisip și pietriș, serpentinit, bazalt, granit, calcar, ape termominerale, ardezie, lignit, nămoluri terapeutice, serpentinit

Mureș: nisip și pietriș, argilă comună, andezit industrial și de construcții, ape minerale naturale, nămoluri sapropelice

Neamț: nisip și pietriș, gresie ape minerale naturale, calcar, marna, minereu de uraniu

Olt: nisip și pietriș

Prahova: nisip și pietriș, gips, nisip silicios, sare gemă, calcar, diorit, gips, micasist, tufuri industriale

Sălaj: alabastru, anhidrit, argilă comună, micasist, calcar ornamental, nisip și pietriș

Satu Mare: nisip și pietriș, andezit, ape geotermale, argilă comună, bentonită, perlit,

Sibiu: nisip și pietriș, gnais, amfibolit, ape minerale terapeutice, argilă comună, marmură.

Suceava: gresie, nisip și pietriș, calcar industrial și de construcții, turbă, diorit, andezit, ape minerale naturale, argilă comună, dolomită, sare gemă

Teleorman: nisip și pietriș, **Timiș:** diorit, bazalt, andezit, nisip și pietriș, șisturi verzi, andezit industrial, șisturi cristaline, amfibolit, ape minerale naturale, argilă refractară, bazalt, nisip silicios,

Tulcea: granit pentru construcții, calcar, dolomită, amfibolit, porfir, diabaz, șisturi cristaline, granit pentru construcții, granodiorit, gresie.

Vaslui: argilă comună

Vâlcea: nisip și pietriș, amfibolit, granit, ape geotermale, ape minerale naturale, ape minerale terapeutice, calcar, lignit, feldspat, sare gemă, tufuri industriale

Vrancea: nisip și pietriș.

Localitatea Cavnic a fost prima din emisfera nordică în care s-a folosit cianurația pentru obținerea aurului, exploatarea fiind cunoscută ca producătoare a celui mai pur aur din lume. Prima din emisfera nordică și a cincea din lume care a folosit această tehnologie, „La Logolda”, așa cum a rămas denumirea vechii flotații care a folosit această tehnologie, își păstrează până în prezent ruinele. Autoritățile au încercat în zadar să folosească aceste vestigii în turism, însă lipsa banilor le-a înghețat în faza de proiect.

Există viață după minierit?

El a mai arătat că închiderea minieritului a dat peste cap întreaga viață economică din localitate.

„S-a furat tot ce se putea fura din exploatarea minieră. Tot ce a fost din fier sau cupru a dispărut, a fost vândut la fier vechi”, a mai spus el.

„Aici ar fi trebuit să fie cel mai mare muzeu după închiderea minieritului. A existat un puț construit în 1911, care se numea «Kunenberg», după cel care a imaginat tehnologia. Nu mai există, a fost furat tot și vândut la fier vechi”, se mai plânge el.

Prima cianurație din emisfera nordică

Istoria Cavnicului nu poate fi detașată de cea a minieritului din zonă. Mărturiile ale preocupării principale a localnicilor pot fi văzute și azi, în mai toată zona. În anul 1867, localitatea a devenit un important centru minier, după ce un proprietar englez a construit aici o topitorie.

„La Logolda” este locul în care cu sute de ani în urmă se extrăgea cel mai pur aur din lume, cel puțin așa a rămas în folclorul local. Aici s-a folosit pentru prima dată în emisfera nordică și în Europa metoda cianurării pentru extragerea aurului, fiind a cincea de acest fel din lume. Tehnologia a fost adusă de englezi, din țările Africii de Sud, iar denumirea „logolda” are o evidentă legătură cu termenul de „gold”, care se traduce „aur”.

Firma britanică ce deținea această flotație se numea Rota Aurra Mines Limited și a fost cumpărată de la Asociația minieră Nicolae și Ana Roată, în anul 1899. Potrivit datelor puse la dispoziție de Marius Mărginean, fost viceprimar, după doar patru ani, din cauza faptului că tehnologia era prea evoluată, proprietarii s-au hotărât să o vândă unui investitor din Sibiu. În 1910 a fost cumpărată de stat. De aici, însă, cartierul respectiv a păstrat numele de „Roată”, așa cum se numește, de altfel, și părția.

Cel mai pur aur din lume, scos la Logolda din Cavnic

Angela Sabău

Personaj din opera lui Mozart, născut la Cavnic

Minieritul are rădăcini și mai adânci în istoria locală. De această activitate este legat numele Ignaz von Born, important om de cultură, rămas în istoria europeană ca și scriitor satiric, dar și ca un pasionat om de știință. Conform datelor istorice, se pare că acesta a fost născut la Cavnic, unde tatăl său, Ludwig von Born, era ofițer de artilerie și se afla aici ca arendaș de mine. Singurul document care atestă Cavnicul ca fiind locul său de naștere este o scrisoare trimisă de el, în care scrie că ar vrea să-și revadă locurile natale, și anume Cavnic.

În 1776, acesta a fost chemat la Viena de Maria Teresa pentru a ordona colecțiile de minerale din cabinetul imperial. Datorită priceperii de care

a dat dovadă, von Born a fost numit consilier aulic la departamentul geologic. Cel mai mare merit al său, însă, a fost acela că a pus la punct o metodă de extragere a metalelor perfecte din minerale prin amalgamare cu mercur. Metoda a mai fost experimentată de spanioli, dar Born a perfecționat-o

și a fost pusă în aplicare în minele din Ungaria. Două dintre mineralele descoperite de el îi poartă numele, este vorba despre bornina și bornitul. Totodată, numele acestuia a fost folosit de Mozart, care l-a avut ca personaj principal în opera „Flautul fermecat”.

Capete încoronate, în vizită la Cavnic

Bogățiile locului și zăcămintele au atras, de-a lungul vremii, mulți dornici să se îmbogățească. Astfel, localitatea a fost călcată de invadatori și de prădători în dese rânduri. Măturie stă „Stălpul tătarilor”, un obelisc ce a fost ridicat având la bază o piatră pe care a fost scrijelită o inscripție, „Până aici au ajuns tătarii”, și care datează din anul 1717.

Obeliscul a fost ridicat în 1874-1876, cu ocazia vizitei principelui Reiner pe domeniul minier de la Cavnic. Tot cu această ocazie a fost plantată o

rezervație de larice, care astăzi poartă denumirea de „Grădina regelui” și din care mai există aproximativ două hectare. Arborii, singura specie de conifere căruia îi cad frunzele, sunt impresionanți prin dimensiunea lor, care ajunge până la aproape doi metri în diametru, la bază. „Din păcate, din cauza vechimii, foarte mulți sunt plini de cari și nu vor mai rezista mult”, a explicat fostul viceprimar Mărginean.

„La Logolda” este locul în care cu sute de ani în urmă se extrăgea cel mai pur aur din lume. Aici s-a folosit pentru prima dată în emisfera nordică și în Europa metoda cianurării pentru extragerea aurului.

Pentru români, cel mai bun somon rămâne tot păstrăvul. Maramureșenii au de unde procura păstrăv proaspăt și gustos: Păstrăvăria Pistruia, din Blidar. Aici se produc până la 20 de tone de pește anual, care ajunge în supermarketuri, pensiuni sau la persoane fizice.

Păstrăvăria PISTRUIA, bijuterie piscicolă a Direcției Silvice

Astăzi, în cadrul Regiei Naționale a Pădurilor Romsilva, există 44 păstrăvării (sau ferme de producție piscicolă) gestionate prin 25 direcții silvice și I.C.A.S., unde se produc și se valorifică anual circa 600 tone de păstrăv de consum destinat pieței din România, alături de circa 3 mil. buc. puiet de păstrăv indigen pentru repopularea apelor de munte.

Una dintre cele mai vestite păstrăvării din Maramureș și chiar din țară este Pistruia. Păstrăvarul Ionuț Groza explică:

„Păstrăvăria este veche din anii 1960, modernizată și redată în folosință în 1985, păstrăvăria nouă. Este administrată de Direcția Silvică. Sunt mai multe etape, noi producem de la puiet, icre, până la reproducători. Primăvara recoltăm icrele, apoi avem puiet mic de 30 de grame, și tot crește. E nevoie de un an și jumătate, practic noi muncim acum pentru anul viitor”.

Păstrăvarul Groza spune că secretul peștilor sănătoși și frumoși e apa, care trebuie să fie curată, limpede și ... rece. Între 8 și 16 grade.

De la păstrăvăria Pistruia se aprovizionează magazinele din Baia Mare, supermarketuri, pensiuni, dar și persoane fizice. Anual se produc circa 20 de tone de păstrăvi: „De la noi se produce până la 20 de tone pe an, depinde de an, de precipitații. Să nu fie apa turbure să moară, să nu fie apa peste 18 grade că

atunci se înregistrează mortalități mari. Temperatura este între 8 și 16 grade”.

Păstrăvarul spune că cea mai spectaculoasă etapă din munca sa e recoltarea icrelor, care se face manual: „Mulgerea icrelor, așa se numește procedeul. Am învățat meseria asta la școală, dar am învățat secrete muncind. Permanent

suntem 2 persoane angajate, iar primăvara ne mai ajută câteva zile 4-5 persoane. Se fac sortări după greutate, sunt 30 de bazine, plus casa de incubație cu 44 de incubatoare”. Păstrăvăria Pistruia e pe profit tot timpul, de altfel nici nu prea are cheltuieli, în afara de hrana peștilor și mici lucrări de întreținere când e cazul.

curcubeu, fântânel, lipan, loștriță) pentru consum uman sau pentru repopularea unor ape de munte (după Mica enciclopedie a pădurii, ed. a II a, Buc. 1996).

Între cunoscători este acceptată ideea conform căreia la baza creșterii artificiale a păstrăvului se află invenția călugărului Dom Pinchon care, în secolul al XIV-lea, a incubat artificial pentru prima dată icre de păstrăv.

Dacă pescuitul e una dintre primele îndeletniciri ale omului, creșterea peștelui e o adevărată artă. O artă străveche, căci, datele istorice arată că se desfășura deja în jurul anului 800 D.Cr., deoarece în anul 812 D.Cr., sub domnia regelui francilor Carol cel Mare, au fost emise primele norme de piscicultură. Ori normele apar atunci când trebuie reglementată o activitate care există, care se manifestă, care se practică, pentru a nu scăpa de sub control și pentru a se dezvolta corespunzător, în interesul general al societății.

Piscicultura este definită azi ca ramura zootehniei care se ocupa cu creșterea peștilor în apele naturale și în cele amenajate (după D.E.X., ediția a II a, Editura Univers enciclopedic, Buc. 1998). Cu timpul, apărând preocupări speciale pentru o anume categorie de pești, dintr-o anume zonă de relief, s-a desprins din piscicultura o ramura mai îngustă, specializată, numită salmonicultură, specifică sectorului forestier, care se ocupă de cultura intensivă a unor specii din familia Salmonidelor (păstrăv indigen,

DE MARAMUREȘ
Gazeta

Baia Mare, Bd. Traian 23/9
Tel. 0728-836 348, 0362-401 332
fax 0362-401 331
www.gazetademaramures.ro

Fondator
Dan **PÂRCĂLAB**

Director general
Ioana **LUCĂCEL**

Redactori
Mircea **CRÎȘAN**

IT/DTP
Ada **FONAI**

Un proiect realizat în parteneriat cu
ROMALTYN
MINING

parte a unei campanii
de responsabilitate socială, implicare
în comunitate și educație ecologică

REGIA NAȚIONALĂ A PĂDURILOR – ROMSILVA
DIRECȚIA SILVICĂ MARAMUREȘ
 ROMANIA, 430314 BAIA MARE, Str. 22 Decembrie nr. 36
 Telefon: 0262/211.963 , 0262/211.850 : Fax: 0262/211.794
 E-mail: dstehnic@marasilva.ro: http://www.marasilva.ro

Pavel Horj, director
 al Direcției Silvice Maramureș

Verde la performanță la Direcția Silvică Maramureș

1 DIRECȚIA SILVICĂ MARAMUREȘ - prezentare generală

Suprafața fondului forestier județului Maramureș: la 31.12.2013 este de 266.074,54 ha, din care:

- proprietate publică a statului în administrarea DS Maramureș: 141.872 ha;
- până la 31.12.2013, s-au retrocedat 124.202,54 ha pădure;

Din suprafața totală retrocedată de 124.202,54 ha pădure, o suprafață de 56.229 ha pădure a fost preluată în pază sau în administrare de către direcția silvică.

Din fondul forestier proprietate publică a statului de 141.872 ha, pădurile acoperă 137.007 ha, diferența alte terenuri 4.868 ha sunt terenuri ocupate de pepiniere (29 ha) plantație (32 ha), terenuri pentru hrana vânatului și terenuri date în folosință temporară personalului silvic (522 ha) construcții, drumuri (745 ha), clasă de regenerare (199 ha), iazuri (6 ha), terenuri neproductive (835 ha), ocupații, litigii (1.990 ha), terenuri scoase temporar din fondul forestier și nereprimate (4 ha).

Fondul forestier de stat este repartizat la câmpie 10.869 ha, la deal 50.914 ha, iar la munte 80.089 ha. Din total pădure, 81.119 ha reprezintă păduri de protecție în grupa I iar 55.885 ha sunt păduri de producție și protecție incluse în grupa II – a funcțională.

Pe specii, rășinoasele reprezintă 49.262 ha din care: 44.716 molid, 2.366 brad, 2.180 alte rășinoase; foioasele reprezintă 87.742 ha din care: 72.305 ha fag, 7.770 ha quercinee, 6.789 ha diverse tari, 878 ha diverse moi.

13 ocoale silvice cu suprafețe de păduri de stat 141.872 ha din care: Firiza 10.173 ha, Baia Sprie 4.848 ha, Dragomirești 10.956 ha, Groșii Țibleșului 10.541 ha, Mara 12.334 ha, Poieni 23.971 ha, Sighet 8.104 ha, Șomcuta 3.691 ha, Strâmbu Băiuț 12.480 ha, Tăuții Măgherauș 7.959 ha, Tg. Lăpuș 8.006 ha, Ulmeni 3.657 ha și Vișeu 25.152 ha, cuprinse între minim 3.691 ha la Ocolul silvic Șomcuta și maxim 25.152 ha la Ocolul silvic Vișeu.

Pădurile sunt arondate pe 46 districte silvice conduse de șefi de district (în mare majoritate ingineri) și 240 cantoane silvice conduse de pădurari. Suprafața județului este arondată în 54 fonduri de vânătoare cu o suprafață totală de 633.700 ha din care 10 fonduri sunt gospodărite de către Direcția Silvică cu o suprafață de 120.686 ha.

3 REGENERAREA PĂDURILOR

Regenerarea pădurilor se realizează pe cale naturală în cazul aplicării de tratamente care favorizează instalarea și dezvoltarea semințșului și pe cale artificială (prin plantații, semănături directe, butășiri).

Lucrările de regenerarea pădurilor trebuie executate conform Codului silvic în cel mult doi ani de la ultima tăiere.

Suprafețele regenerare în fiecare an urmează dinamica suprafețelor de pe care s-a recoltat masa lemnoasă. Realizarea regenerărilor pe perioada 1990 – 2013 este redată în tabelul alăturat.

2 INDICATORII DE PLAN PE ANUL 2013 CIFRA DE AFACERI

Cifra de afaceri planificată pe anul 2013 a fost de 40.000 mii lei, față de care s-a realizat 48.065 mii lei, din care profit brut 2.400 mii lei.

Producția fizică	Program 2013	Realizări 2013	Program 2014	
Masă lemnoasă	430	413,3	434	mii mc
Fructe de pădure	140	210	140	tone
Ciuperci comestibile	50	50	50	tone
Carne de vânat	4,0	4,6	4,0	tone
Păstrăv de consum	5,0	5,0	5,0	tone

Exploatarea masei lemnoase în 2013

Din pădurile proprietate publică a statului s-au planificat în 2013 a se recolta 430 mii mc, față de care s-au valorificat 413,3 mii mc. Din masa lemnoasă valorificată 132,2 mii mc au reprezentat speciile rășinoase, 246,0 mii mc fag, 12,7 quercinee, 17,2 mii mc diverse tari și 5,2 mii mc diverse moi.

Din total 247,2 mii mc au fost produse principale, 21,1 mii mc din tăieri de conservare, 25,3 din produse accidentale I, 96,2 mii mc au fost produse secundare 3,4 mii mc produse accidentale II și 20,1 mii mc produse de igienă.

Din pădurile proprietate publică a unităților teritorial administrative și proprietate privată, aflate în administrare

sau paza direcției silvice sau mai recoltat încă 44,8 mii mc.

Masa lemnoasă în 2013 din pădurile proprietate publică a statului s-a recoltat prin tăieri de regenerare în codru pe 1.787 ha din care ultima tăiere pe 746 ha, tăieri în crâng 14 ha, substituirii 12 ha, tăieri de conservare 472 ha, tăieri de produse accidentale pe 3.648 ha, tăieri de igienă pe 19.703 ha și tăieri de îngrijire pe 4.911 ha.

S-au planificat a se executa în anul 2013, 4.870 ha tăieri de îngrijire față de care s-au realizat 4.911, din care: degajări 691 ha, curățiri 896 ha față de 918 ha, rărituri 3.324 ha față de 3.261 ha.

Pentru anul 2014 s-a planificat recoltarea din pădurile proprietate a statului 440 mii mc masă lemnoasă, executarea a 4.800 ha lucrări de îngrijire în arborete

tinere din care: 725 ha degajări, 940 ha curățiri și 3.135 ha rărituri.

Investiții 2013

În anul 2013 s-au programat realizarea de investiții în valoare de 4.233 mii lei față de care s-au realizat 3.605,9 din care:

- 933 mii lei din fonduri proprii - realizat 936,7 mii lei,
- 3.300 mii lei din fonduri de accesibilizare – realizat 2.669,2 mii lei.

Investițiile sunt destinate în principal construcției de drumuri forestiere, corectării torenților, modernizării capacităților de producție, procurării de utilaje destinate mecanizării lucrărilor silvice, forestiere, mijloace de transport și altele.

„Regia Națională a Pădurilor – Romsilva are ca scop principal gestionarea durabilă și unitară a fondului forestier proprietate publică a statului”.

4 ACTIVITATEA DE PAZĂ ȘI CONTROL

În anul 2013 s-a înregistrat un volum de 23.579 mc material lemnos sustras ilegal din pădurile proprietate publică a statului aflate în administrarea direcției silvice cu o valoare de 5.329.267 lei. Din volumul sustras ilegal în 2013 pentru 3.145 mc s-au încheiat procese verbale de infrațiune în valoare de 873.711 lei și pentru 329 mc s-au încheiat procese verbale de contravenție în valoare de 44.093 lei.

Volumul de 20.105 mc nejustificați au fost imputați personalului silvic cu o valoare de 4.411.463 lei.

Prin acțiunile de control a circulației materialului lemnos pe drumurile publice și controlul instalațiilor de debitat s-au mai confiscat încă 3.282 mc material lemnos aplicându-se amenzi în valoare de 100.400 lei.

Anul	Total –regenerări în fond forestier de stat, ha	Din care		
		Regenerări naturale în fond forest. de stat	Împăduriri în fond forest. de stat	Împăduriri la alți deținători
0	1	2	3	4
1990	1.911	623	1.288	20
1991	1.131	339	792	5
1992	705	217	488	-
1993	722	234	488	-
1994	964	414	550	6
1995	1.122	559	563	-
1996	1.009	478	531	3
1997	1.414	757	657	-
1998	1.284	673	611	-
1999	1.313	728	585	-
2000	1.040	488	552	1
2001	989	482	507	12
2002	891	464	427	4
2003	976	504	472	9
2004	859	486	373	10
2005	1.590	894	696	34
2006	1.057	604	453	27
2007	784	439	345	14
2008	895	542	353	4
2009	695	454	241	26
2010	603	387	216	28
2011	745	364	381	45
2012	662	355	307	52
2013	536	348	188	42
TOTAL	23.897	11.833	12.064	342

Ing. Marius MEDAN

Râurile naturale din Carpații României au primit astăzi o șansă în fața amenințărilor din zona industriei hidroenergetice, prin semnarea unui protocol de colaborare între Departamentul de Ape, Păduri și Piscicultură și organizația WWF-România. Protocolul prevede angajamentul de a alinia producția de hidroenergie la legislația Uniunii Europene privind conservarea naturii, prin emiterea unui act normativ cuprinzând măsuri pe care România le va implementa în premieră pentru regiunea Dunării.

„Doresc gestionarea durabilă și responsabilă a bogățiilor naturale, de aceea cred că este important să ținem cont de zonele protejate. Desigur, este bine să avem energie, însă obținerea ei trebuie să se facă respectând natura, pentru a lăsa copiilor noștri o Românie verde cu râuri nepoluate. Colaborarea cu WWF România este, în acest sens, benefică. De altfel, în toate domeniile pe care le gestionez, am o colaborare fructuoasă cu ONG-urile de mediu.”

Lucia-Ana Varga, ministru delegat pentru Ape, Păduri și Piscicultură

„Ne place să ne mândrim cu bogăția naturii și cu peisajele superbe ce caracterizează, încă, multe zone din țara noastră, însă deseori nu ne dăm seama că pentru a păstra asemenea comori trebuie să depunem eforturi. În cazul microhidrocentralelor efortul, din fericire, constă în schimbarea perspectivei prin care privim aceste investiții și în crearea unei strategii care să respecte omul și natura la fel de mult. Azi facem un prim pas spre a avea o strategie coerentă pentru râurile de munte și arată, încă o dată, că România poate fi deschizătoare de drumuri în materie de legislație, dacă există interes și presiune publică, dar și autorități care se uită la perspectivele pe termen mediu și lung.”

Magor Csibi,
director WWF-România

Legea va trece
de partea naturii în ce
privește producția de

HIDROENERGIE

Hydroenergie, dar nu cu orice preț

Cei mai mulți dintre noi credem că hidroenergia e ieftină, curată și sigură. Totuși, în ultimii ani, am asistat în România la adevărate mutilări ale ariilor naturale protejate din Munții Carpați, prin dinamitări, excavări și alții aproape complet secate din cauza construcției și operării de microhidrocentrale, de cele mai multe ori încălcându-se în mod flagrant legislația europeană. Ceea ce a permis, printre altele, ca aceste intervenții să poată avea loc, este cadrul legislativ ambiguu și faptul că România nu are un mecanism de pre-planificare strategică, valabil la nivel național, construit pe un set de criterii bine definite, care să indice zonele în care asemenea amenajări ar putea fi posibile, alături de zonele unde nu se poate interveni.

Ultima șansă pentru râurile naturale cu apa cea mai pură

În noiembrie 2013 organizația WWF România a ridicat public problema necesității unui act care să pună sub protecție râurile naturale cu stare ecologică bună și foarte bună și cele aflate în ariile naturale protejate, râuri cu apă de cea mai bună calitate, de care țara noastră are nevoie.

A fost lansată astfel campania Râurile de munte: ultima șansă și o petiție adresată Ministrului Delegat pentru Ape, Păduri, și Piscicultură, prin care se solicita un set de măsuri pentru salvarea acestor râuri valoroase, incluzând desemnarea unor corpuri de râuri unde construcția de amenajări hidroenergetice să nu fie permisă. Petiția semnată de peste

18.000 de români a ajuns în atenția departamentului sus menționat, care acceptă că este necesară o evaluare a potențialului hidroenergetic al României ținându-se cont de impactul pe care producerea hidroenergiei îl are asupra naturii.

Protocolul care s-a semnat astăzi prezintă prima etapă a unui lung șir de măsuri și prevede:

- Adoptarea, până la sfârșitul lunii mai 2014, a unui act normativ care va desemna zonele de excludere (corpuri de apă situate în arii naturale protejate și corpuri de apă având stare ecologică bună și foarte bună);
- Înființarea, până la sfârșitul lunii februarie, a unui grup de lucru format din reprezentanții factorilor interesați care vor lucra la elaborarea, până la 1 ianuarie 2015, a unui mecanism de pre-planificare (ținându-se cont de zonele de excludere, nefavorabile și mai

puțin favorabile) și a unor propuneri de armonizare legislativă și integrarea acestora într-un act normativ;

■ Nu în ultimul rând, Protocolul prevede suspendarea procesului de avizare/autorizare de amenajări hidroenergetice în ariile naturale protejate și monitorizarea în comun a procesului de autorizare, până la finalizarea tuturor obiectivelor mai sus menționate.

WWF a elaborat deja și un set de criterii pentru zonele de excludere, în baza cărora a întocmit o hartă a acestor porțiuni de râu. Vorbim de râuri cu stare ecologică ce impune nivel maxim de protecție, propuse de WWF pentru excluderea de la proiectele hidroenergetice.

WWF nu se opune dezvoltării economice, dimpotrivă, urmărește să obțină implementarea unei viziuni economice pe termen lung, pentru cetățeni și pentru natură. Într-o realitate nouă, în care importanța apei devine din ce în ce mai evidentă la nivel global, garantarea accesului la apă al cetățenilor și protejarea surselor de apă vor fi cruciale pentru

asigurarea confortului de viață, dar și a perspectivelor de dezvoltare. Susținem energiile regenerabile, însă doar în contextul în care construcția și funcționarea acestora nu cauzează pagube iremediabile în natură, cu efecte negative pentru comunitățile locale, pentru natură și pentru țară.

În acest context, WWF a participat, împreună cu delegați ai autorităților din Bazinul Dunării, la elaborarea Ghidului Comisiei Internaționale pentru Protecția Dunării (ICPDR) pentru dezvoltarea durabilă a hidroenergiei în regiune.

Acest Ghid, adoptat în iunie 2013, recomandă țărilor semnatare a Convenției Dunării desemnarea zonelor de excludere și adoptarea unui mecanism de pre-planificare pentru dezvoltarea hidroenergetică. România este prima țară care acceptă recomandările ICPDR și care începe demersurile legale în acest scop.

Toate argumentele se regăsesc și în petiția creată pentru români care vor să susțină cauza WWF, disponibilă pe [website-ul www.raurileromaniei.ro](http://www.raurileromaniei.ro).

Campania WWF este un efort comun la care au aderat: Headvertising, Asociația Camera 4, Asociația Mila 23 Ivan Patzaichin, Dan Dinu, Ovidiu Mișu, George Bouroș, Alex Găvan, Centrul de Resurse pentru participare publică, SKV-Societatea Carpatina Ardeleana, Fundația Verde 2000, România Pitoreasca, Asociația Munții Făgăraș, Asociația Ținutul Secuiesc Verde, Transmont Făgăraș, Alitudine, Aqua Transilvae Club, Asociația Speologică Exploratorii Reșița, Asociația pentru Dezvoltare Durabilă Focul Viu, Federația Română de Pescuit la Musca Artificială, Grupul Internațional de Specialiști Vidra IUCN – Otter Specialist Group – din cadrul Uniunii Internaționale Pentru Conservarea Naturii, Asociația Internațională Pentru Studiul Dunării – IAD, Alianța Europeană a Pescarilor Sportivi EAA, Ruralis, D-ale pescarilor, Dex Online, Musca XIII, 273 locuri de vizitat în România, Think outside the box, Bro, Greenly, Mail Agent, Mediacom, Zeppelin, Ginger Group, Clinic TV, Salon TV, România Pozitivă, E-maramureș, PVTV, Cariere, Știri ONG, Dor de ducă, blogunteer.ro.

Faptul că nici un fulg de zăpadă nu seamănă cu altul este bine-cunoscut. Mai puțin cunoscut este însă faptul că forma unui fulg de nea depinde de temperatura la care acesta se formează.

Fascinanti FULGI DE NEA

Când mercurul termometrelor scade între -1°C și -3°C , fulgii de zăpadă cristalizează sub formă aplatizată sau dendritică. Pe la -5°C apar acele și cristalele columnare.

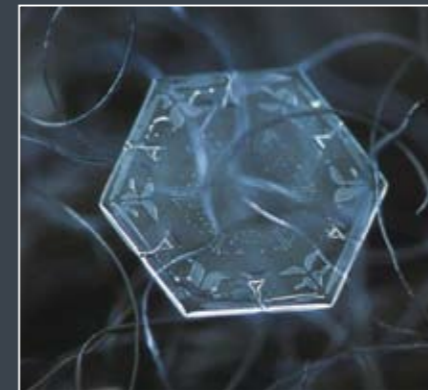
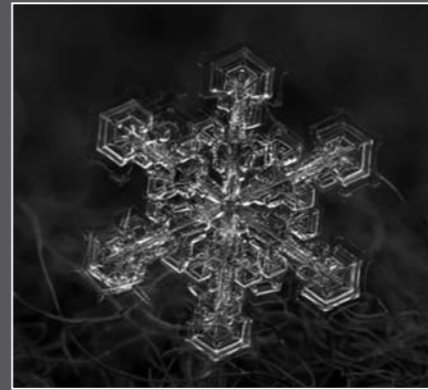
Dacă temperatura scade și mai mult, fulgii revin la formele de cristalizare dendritice sau aplatizate.

Iar atunci când fulgii de nea încep să se formeze în formă columnară la circa -5°C însă ajung apoi la temperaturi mai reci sau mai calde, cristalele capătă în final forma unor coloane cu capac - în parte columnare, în parte aplatizate.

Ceea ce nu știe încă nimeni este cum afectează temperatura formarea cristalelor. Kenneth Libbrecht, șeful Departamentului de Fizică de la California Institute of Technology,

încearcă să rezolve enigma studiind mii de fulgi de zăpadă, atât în natură, cum sunt cei figurați aici, pe care i-a fotografiat în Ontario, Michigan și Alaska, cât și în laboratorul său, unde crește fulgi de zăpadă în condiții controlate. Comparând dezvoltarea fulgilor de zăpadă cu teoriile asupra creșterii cristalelor, el ar putea descifra mecanismele prin care iau naștere aceștia.

După teoriile lui Libbrecht, schimbările de formă ale fulgilor de zăpadă ar putea oferi indicii legate de problematica încălzirii globale. „Natura este doar un sistem instabil clădit pe baza altuia”, spune el. „Să localizezi momentele similare din trecut, înseamnă să deții cheia cu care poți afla când vor surveni schimbări bruște asemănătoare.”

Oamenii de știință din Maryland au realizat noi imagini inedite, macro, ale fulgilor de nea, cu ajutorul unui microscop electronic „înghețat” până la -170 de grade Celsius. Ei au analizat fulgi de zăpadă strânși din toată Marea Britanie și conservați la „banca de zăpadă”.

Zăpada naturală este mai rigidă și are structuri mai variate, față de cea artificială, spun oamenii de știință în urmă studiului. Însă, mai important decât aspectul lor, este felul în care afectează viața.

„Informațiile aflate în urma studiului structurii zăpezii sunt vitale pentru câteva domenii ale științei, precum și pentru activitățile care ne afectează viața zilnică”, explică laboratorul Electron and Confocal Microscopy.

Hidrologii explică faptul că fulgii de nea pot determina cantitatea de apă conținută de pătura de zăpadă, pentru a afla ce rezerve de apă există în țară și cum să protejeze națiunea de inundații.

Alexey Kljatov este expert în fotografierea fulgilor de zăpadă cu un echipament dezvoltat chiar de el, acasă, eliminând nevoie de camere și obiective extrem de scumpe.

Alexey Kljatov este un fotograf amator, însă precizia și claritatea imaginilor sale este incredibilă. Kljatov a folosit părți ale unor aparate foto vechi și le-a atașat de panouri de lemn, folosind câteva șuruburi și niște bandă adezivă. Nu sună impresionant, însă a reușit să facă niște imagini incredibile.

Se spune că nici un fulg de nea nu este identic cu altul, iar fotografiile sale dovedesc acest lucru.

Jurnaliștii pbs.org au stat de vorbă cu doi experți, pentru a înțelege mai bine știința din spatele fulgilor de nea. În primul rând, experții preferă termenul de „cristale de gheață”, în defavoarea uzualului „fulg de zăpadă”.

„Un cristal de zăpadă este format, după cum ne dăm seama din nume, dintr-un singur cristal de gheață. Un fulg de zăpadă este un termen mai general; poate însemna un cristal individual, câteva cristale alipite sau o aglomerare de cristale care formează «bilele pufoase» care plutesc din nori”, explică Kenneth Libbrecht, profesor de fizică de la California Institute of Technology.

Cristalele de zăpadă se formează din vapori de apă care se transformă în gheață în interiorul norilor. În centrul lor se află o particulă de foarte mici dimensiuni – de cele mai multe ori un fir de praf – în jurul căreia se dezvoltă ramificații complexe. „Aceste nuclee pot fi observate în toți fulgii de nea, dar nu cu ochiul liber sau cu un microscop obișnuit, ci cu un microscop electronic”, mai explică el. De ce au fulgii șase laturi sau brațe? Moleculele de apă sunt formate din doi atomi de hidrogen și unul de oxigen. „Atomii și moleculele se pot combina în diferite moduri și, în cazul apei, se combină în structuri hexagonale. Aceste structuri sunt responsabile pentru simetria fulgilor de nea”, spune Libbrecht.

„Spirala forestieră”

CASA ÎN STIL ECOLOGIC

O neobișnuită casă undulatoare, care domină falnic deasupra orașului și se uită la el cu sute de ferestre pitorești, a fost donată orașului german Darmstadt de arhitectul austriac Friedensreich Hundertwasser, cunoscut în întreaga lume pentru clădirile sale originale construite în stil “natural”.

Complexul rezidențial din 12 etaje, cu ziduri multicolore și 1048 de ferestre, construit în stil ecologic, include 105 de apartamente confortabile și o curte interioară cu terenuri de joacă pentru copii și lacuri artificiale. Pe acoperiș este restabilită flora și cresc copacii, iar locuitorii sunt “chiriași” ai acestor vecini verzi –contractul de arendă conține un punct privind obligația de a avea grijă de plante. Interiorul fiecărui apartament este unic și conceput în detalii, în plus este realizat în stil “verde”.

Arhitectul, întruchipând creația în biostil, a fost condus de concept care în esență spune ca omul ar trebui să trăiască în armonie perfectă cu natura, casele trebuie să se încadreze în mod natural în peisajul înconjurător, să fie unice și diferite, ca și totul în această lume. În rezultat apar creații perfect armonioase și unice.

“Spirala forestieră” construită în 2010 este una dintre cele mai prestigioase și originale case din Germania care iese în evidență în peisajul urban Darmstadt.

